

(Polo)zapomenuté příběhy **Jiří Bubla** a **Karel** **Tomáš Sever**

3. díl

Dnes si připomeneme dva muže, kteří byli
 v životě Mobi Urbanové nejdůležitější.

Nevlastní otec Jiří Bubla a manžel Karel Sever.

JIŘÍ BUBLA

V našem seriálu je výjimkou, byl slyšící. Přesto patřil k vůdčím osobnostem československých neslyšících ve 40. letech 20. století. Ačkoli byl aktivní v osobním i veřejném životě, nedochovala se skoro žádná jeho fotografie.

Narodil se v Praze 5. května 1896. Do povědomí neslyšících se dostal 22. 10. 1921, kdy se oženil s rozvedenou a o šest let starší Emilií Urbanovou, matkou Mobi Urbanové. Společně žili v Nádražní ulici 2239 na Smíchově. Manželství vydrželo do stříbrné svatby. Kolem roku 1948 se manželé Bublovi rozvedli a Jiří Bubla se oženil podruhé s tlumočnicí znakového jazyka Alžbětou Pokornou, která v r. 1945 ovdověla při bombardování Prahy. Žili společně i s nevlastní dcerou Mobi a jejím manželem Karlem Severem ve vile Pod Agáty 169 ve Velké Chuchli. Zemřel v zapomnění asi v 60. letech. Pohřben je na chuchelském hřbitově spolu se svou druhou ženou. Vlastní děti neměl.

Velmi zajímavá je Bublova kariéra policisty. V Archivu bezpečnostních složek ministerstva vnitra se dochovala jeho osobní evidenční karta příslušníka SNB. Z ní vyčteme, že Bubla vystudoval střední hospodářskou školu s maturitou a 15. 3. 1915 byl odveden k rakousko-uherské armádě, v níž zůstal až do 28. 10. 1918.

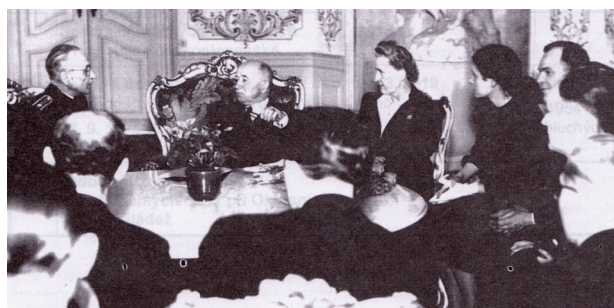

Karel Sever klečí druhý zprava, za ním Mobi Urbanová, 1955

Dne 29. 10. 1918 se stal vojákem Československé armády, v níž sloužil do 17. 2. 1924 a dosáhl hodnosti kapitána. V kolonce Zvláštní znalosti je uvedeno: jezdec na koni a na kole. 18. 2. 1924 přestoupil z armády k pražské policii. V r. 1938 byl povýšen na okresního inspektora I. třídy. Během protektorátu byl z policejního sboru přesunut k četnictvu. 1. 7. 1940 byl povýšen na štábního kapitána a od 1. 1. 1941 už byl majorem četnictva. V den svých 49. narozenin, 5. 5. 1945, se

aktivně zapojil do Pražského povstání, především v okolí Zbraslavi. Po skončení 2. světové války mu nebyla uznána hodnost majora. Získal ji za okupace a byl zpětně (s platností od 28. 10. 1940) v roce 1945 povýšen na štábního kapitána. Tuto poslední služební hodnost získal již jako příslušník SNB. U SNB zastával funkci velitele Zemské jezdecké skupiny SNB

v Čechách. Dne 15. 7. 1946 se stal zaměstnancem ministerstva vnitra. Od 6. 10. 1947 byl zaměstnancem Osídlovacího úřadu a Fondu národní obnovy MV ČSR. Od 15. 7. 1946 do 13. 3. 1956, kdy odešel do důchodu, je štkpt. Jiří Bubla uváděn

Jiří Bubla (vlevo) v diskusi s prezidentem Edvardem Benešem, 1946